

Židan si umiva roke za Šarcem

Marjanu Šarcu je vabilo, ali bi se dogovorila o vladanju, poslal **Janez Janša** po zadnjem pogovoru s predsednikom **Borutom Pahorjem**, ki ima še teden dni časa, da najde mandatarja. Od Šarca bo najbolj odvisno, kdo bo vladal državi in kako hitro bodo predčasne volitve. S svojo stranko je dosegel v primerjavi s pričakovanji bolj slab, a vendarle drugi rezultat na volitvah, nastopal je kot nov obraz in napovedoval spremembe. Rezultat mu, čeprav je novinec, omogoča sodelovanje pri vladanju državi prihodnja leta s SDS, kar bi zagotovilo spremembe. Čeprav je dobil le 13 poslancev in dosegel pol slabši rezultat kot relativni zmagovalec Janša, pa Šarec kaže ambicijo, da bi si vzel veliko več moči in zavladal državi brez SDS. Z vlado, ki bi bila nadaljevanje sedanje, le da bi njene pomanjkljivosti krepko nadgradila. Scenarij ni tvegan za Šarca, predvsem je za državo, ki bo plačala račun za poskus, za katerim je glavni igralec **Dejan Židan**.

Ko so mediji za pristop skrajnežev

Pred volitvami je levica z največjimi mediji sprožila kampanjo, da Janša nikakor ne sme zvladati, da se z njim nihče v politiki niti pogovarjati ne sme in da je vsaka alternativa boljša od SDS. Da je alternativa kdorkoli, je bilo mišljeno ozko: Židan in SD. Ali pa morda Šarec. Kampanja je bila skrajna. Prepoved pogovorov s političnimi nasprotniki je način delovanja skrajnežev. Podobno so v preteklosti ravnali

fašisti in komunisti. A v Sloveniji mediji niso opozorili, da je kaj z narobe z obljubami, da ne bo po volitvah niti komunikacij o možnosti skupnega vladanja. Obratno, popularizirali so ta pristop. Kar kaže, kako podrejeni so. A pri volivcih Židanu, levici in njihovim medijem s to igro ni uspelo. Zagotavljanje, da bodo nekooperativni, jim ni prineslo glasov. Ni pa izključeno, da jim ne bo v povolilnih ribarjenjih v kalnem. Mandatarstvo SD zdaj prepušča Šarcu, ker je zbral nekaj več glasov. Računajo pa, da jim bo zagotovil še več moči in vpliva kot so ga imeli pod **Mirom Cerarjem** zadnja leta, kjer so že spretno izrabili svojo organiziranost proti novincu, da so se v štirih letih okrepili v številnih družbenih podsistemih, še posebej v velikih medijih, ki so si jih – kjer je bilo le mogoče – lastniško in kadrovsko v času tranzicije že tako podredili, da so danes bolj “njihovi” kot v času socializma. Za vse slabo pri vladanju, kjer s prstom ni bilo mogoče pokazati na Janšo, pa so okrivili Cerarja. V prihodnje bo tak dežurni krivec Šarec. Le posledica je bila, da se je SD okrepila na volitvah, a krepko manj kot so upali in računali. Edini, ki lahko levici v medijih nekoliko parira, je Janša. Čeprav je ta njegov vpliv majhen in ne temelji na denarju iz državnega proračuna, iz zdravstva, državnih bank in podjetij, na levi sproža veliko jezo, ker so mediji pač pomemben instrument, ki lahko zagotavlja glasove na volitvah in številne dobro plačane službe.

Je boljši proti Janši Mesec ali Tonin?

Od velikih strank zadnje dni le Šarec pogovora z Janšo ni takoj javno zavrnil, čeprav so veliki mediji pisali, da bi naj to storil. Se je pa, kar ni bilo presenečenje, takoj oglasil Židan in nas seznanil, da sestavlja vlado s Šarcem, če te koalicije ne bo, pa bo SD v opoziciji. Janši (in predvsem javnosti) pa so sporočili še: “Socialni demokrati si žal ne znamo predstavljati ustvarjanja odprte in svobodne družbe s skupinami, ki za dosego svojih parcialnih ciljev v naši družbi širijo strah in razdor, hkrati pa v lažnih novicah in

diskreditaciji prepoznavajo legitimne modele lastnega političnega boja." To sporočilo je podobno zanimivo in zgovorno kot prepoved komuniciranja s SDS že prej: v državi ni politika, ki bi ga konkurenti, torej tudi SD, s pomočjo zlorabe oblasti in državnih institucij in svojih medijev toliko diskreditirali z lažnimi novicami kot Janšo. Kar je spretna politika. Umetnost Židana pa je predvsem, kako ohraniti videz čistih rok.

Šarec in Židan sta računala, da bosta na volitvah zbrala relativno večino in z lahkoto sestavila vlado sama. Da sta pri vrhu, so jima nekaj časa kazale tudi raziskave javnega mnenja. A sta se uštela. Celo v seštevku sta zbrala krepko manj glasov kot Janša sam. In zagata je zdaj huda, ker Židan celo, če bi tri stranke svoje dosedanje vladne koalicije (SMC, Desus, SD) povezal s Šarcem in pritegnil še stranko **Alenke Bratušek**, nima dovolj glasov, da bi prevzeli oblast. Tako hudo so jih sesuli volivci. V vlado je poskušal Židan zato kot nujni dodatek spraviti Levico **Luke Meseca**, Šarec pa je povabil NSi **Mateja Tonina**. A za Tonina je to precejšnja težava. Povedal je, da so za vlado Janeza Janše in da bo o morebitnem vstopu v bolj levo vlado, če bi ocenili, da bi vendarle, odločalo članstvo. Ker se Šarec ne pogovarja z Janšo, Tonin pa Židanovi koaliciji še ni zagotovil glasov, še ni nikogar, ki bi imel 46 glasov, da bi ga Pahor predlagal. Čas se ta teden izteka in v stiski, ko bo poslance vse bolj strah, lahko dogovor o Šarčevi vladi morda celo nastane.

Za Šarca težko z Židanom, a nič lažje z Janšo

Ob tej vladi, ki si jo s čistimi rokami ureja Židan, se najbrž za glavo drži celo Pahor, ker je nekoč vodil vlado, v kateri so bili z izjemo NSi predhodniki večine strank, ki se zadnje tedne pogovarjajo s Šarcem. Pahor je takrat na volitvah dosegel neprimerljivo boljši rezultat kot Šarec, imel je krepko več izkušenj in znanj z različnih področij, ki so nujna

za vodenje izvršne oblasti, a se je povezava SD, Zaresa, Desusa in LDS izkazala za nesposobno in manjšo katastrofo za državo v času hude krize, ko bi vlada morala ukrepati, pa zaradi notranjega razpadanja ni. Je Šarec, ki je na volitvah dosegel bistveno slabši rezultat in ki nima resnih izkušenj v državni politiki, sposoben več? Ali pa bo ponudil le dober vzgled čisto na vrhu za staro načelo, da ni važno ali je človek dovolj izkušen in ima vsa znanja za opravljanje najtežjih funkcij, važno je le, da ni Janšev. Na nižjih ravneh se potem to sprevrže v načelo, ki je pri nas tradicionalno močno uveljavljeno, da ni važno ali je vodilni kader pismen, važno je, da je z levece.

A za Šarca bo težko tudi, če vstopi v vlado z Janšo. Po njem bodo udarili veliki mediji, ki so ga doslej privzdigovali in nenadoma se bo znašel v položaju, v katerem je že dolgo Janša, ko te diskreditirajo in ti sistematično podtikajo. Janša ima s tem vsaj izkušnje, močno stranko za seboj in tudi nekaj manjših medijev.

Tretja možnost so ponovne predčasne volitve. Odgovorni zanje bodo tisti, ki zavračajo pogovore v politiki in kot vrednoto propagirali nespametno ravnanje. Prepoznali jih boste po tem, da na vso moč obtožujejo druge in po nenavadno pogostem umivanju rok, ko njihovi mediji koga križajo.

Praviloma Janšo.